

SZEGEDI KOVÁCS GYÖRGY

*Abonnan eddig is**(Egy kölcsönkapott könyv elé)**Román Károlynak 75. születésnapjára*

*Hát Gyurikám Nietzschével jó lesz,
ha vigyázol, mert nagy pogány volt
az istenadta, persze attól még adhatta,
ezt meg én adtam, bár az effajta létet
már jól beköpték a légyidők, van bennük
mégis valami megtartandó.*

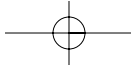
*Ha rám hallgatsz, onnan merítesz, abonnan
eddig is. Meg amiben van valami szép
és erény, meg abonnan akarsz, és abogyan
mondhatja Hamvas meg a te Pilinszkyd:
„Rossz voltam, s te azt mondtad, jó vagyok.”*

*Az enyhítő körülmények sora ez is, amikor
„végül a jövő legszélére szorulunk, hol az
elsőszülettek Isten mesteriségét találgatják,
helyét keresik”, és mi is keressük, jól keressük,
az pedig a miénk lesz, amikor felállunk.*

*Aztán a következő lakomán nem szorulunk
semminek a szélére, s beszélgethetünk
bármiről; Isten mesteriségéről,
Nietzsche pogányságáról,
vagy akár a legyek hasznosságáról.*

Testbeszéd

*Először az eszkimók
látják meg az Istent
amikor eljön az utolsó napon*

[*Szegedi Kovács György versei*]

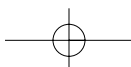
*és lesz sok kedves isze-pisze
 aztán továbbjövet
 a vállveregetés kézrázás
 hátbaverés valagba rúgás
 szentcsók fertőtlenítő kendő
 négercsók busman csettegés
 temérdek ölelés
 szíveket szaggató sírás
 szüntelen öröm
 és a mindenséget átbató
 láng-dalnokok*

Én vagyok én

*1959 óta
 mozduló kezem lábam óta
 bádog lavóros fürdésék óta
 nem lány én
 hanem fiú én
 nem kétezer
 vagy négyezer évvel ezelőtt én
 pont most én
 nem Afrikában
 vagy az Északi Sarkon
 pont Európában én
 a Balcsitól nem messze én
 és magyarul én*

*vajon mi volt előbb
 én
 vagy a mag?*

*vagy az
 Isten?*

Galamb

*Hová is mehetnék így,
a lángható ibolyák idején,
fényed látván bizony
születik lendület;
bársonyos tűz fut a vére után,
mert milyen jó vele,
milyen jó melege, s szép is,
mint anyám fiatal korában.*

*Az ember lép elő,
galamb-óvataskodik:
csak én,
csak én...
Vagyok.*

